

15569

DISPUTATIO INAUGURALIS
De
INSTITUTIONE ET EXHEREDATIONE
LIBERORUM.

Quam

D. O. M. A.

Ex Decreto & Autoritate

A M P L I S S I M I I V.
R I S C O N S U L T O R V M O R-
D I N I S I N C E L E B E R R I M A A C A D E-
M I A M A R P U R G E N S I

T R O C O N S E Q U E N D I S S U M M I S I N U T R O Q U E
Jure honoribus & privilegijs.

Publicæ disquisitioni subjicit,
GOTFRID GRUNÆUS,
LIGNIC. SIL.

MARPURGI CATTORUM,
Ex Officina Rodolphi Hutzvelckeri
ANNO M DCXVI.

Diss. jur. civ.

514,45

40

Illustriss. & Celsissimorum Principum Silesia, Ducum Lignic.
ac Bregensium Consiliariis amplissimis, laudatissi-
mis, meritissimis

VIRIS

Generosis Magnificis ac Nobilissimis,
DN. MELCHIORI A SENITZ & Rudelsdorff, in
Vogelgesang & Weisselitz.

Ducatus Bregensis Capitaneo.

DN. WOLFGANGO A ROTKIRCH in Panthe-
naw & Schwenckfeld.

Ducatus Lignicensis Capitaneo.

DN. JOHANNI HENRICO in Geiersberg & Krottsch
hereditario.

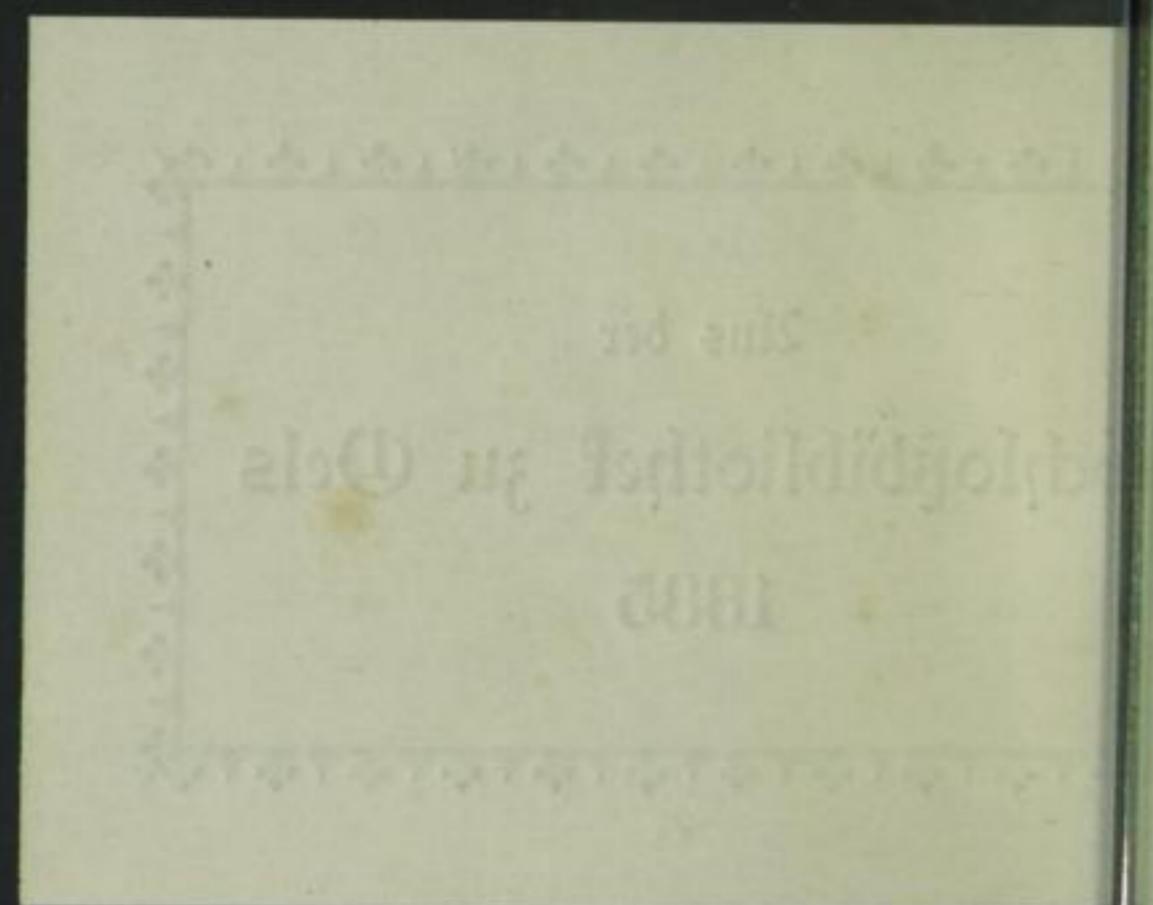
*Dominis ac Mecenatibus suis humiliter co-
lendis*

*Disputationem hanc inauguralem gratæ ob-
servantia ergo sacram esse voluit.*

G. G.

—S(*)S—
—

Aus der
Schloßbibliothek zu Oels
1885

ouk. JEW.

DISPUTATIO

DE INSTITUTIONE ET
EXHEREDATIONE LIBERORUM.

THESIS I.

INTER cetera a, que ad ordinandata stamena necessariò desiderantur, principale jus est de liberis heredibus instituendis vel exheredandis b.

a) Plurimæ ad testamenti ordinationem pertinent regulæ, quarum unâ non observatâ testamentum non jure factum dicitur: l. l. ff. de injust. rupt. irrit. testam. idcōque ipso jure nullum est. Ampliss. Dn. Vult. ad §. 2. Inst. de testam. ordin. nu. 4. Quin veterum in testamentis ordinandis adeò diligens & exacta fuit observatio, ut vix quisquam sine Jurisperito testamentum facere auderet, l. Lucius 88. §. ult. ff. de legat. 2. Cuj. ad l. i. ff. qui testam. fac. poss. metuens, ne aliquo ex solennibus deficiente, tota ipsius corruat voluntas: Quam observationem anxiām, miseramq; diligentiam, licet Constantinus in l. quoniām 15. C. de testamen. ex parte sustulerit, multa tamen adhuc remanserunt, quæ & hodie observanda veniunt, inter quæ necessaria liberorum institutio vel exhereditatio principem locum obtinere dicitur l. inter cetera 30. ff. de liber. & postum. b) Sicut heredis institutio caput & fundamentum est omnis testamenti: §. ante heredis 34. Inst. de legat. §. 2. Inst. de fideicom. heredit.

A 2

redit.

redit. l. i. §. fin. ff. de vulg. & pupill. subst. l. quod per manus 10. l. fin. ff. de jur. codic ill. l. 3. v. Calpurnius ff. de his quae in testam. del. ita liberorum institutio vel exheredatio caput & fundamentum est testamenti paterni. Cum enim institutionem ad vim testamenti exigimus, justam illam, non vitiosam exigimus, cum in toto jure quod vitiosè fit, nec factum videatur. l. quotiens 6 ff. quis satis d. cog. Justa autem tunç intelligitur, si in paterno testamento, non quivis alius, sed liberi heredes instituantur, vel indigni deputati, exheredentur. t. t. Instit. de exhered. liber. tit. ff. de liber. & postum. hered. instit. vel exhered. tit. C. de liber. præter. vel exhered. Quod si alterutrum horum non fiat, testamentum ipso jure est nullum. Liberis enim præteritis jus illud quod in bonis paternis jam habent, cum & vivis parentibus quodammodo bonorum paternorum sint domini, §. 3. Instit. de heredit. que ab intest. defer. §. 2. Instit. de hered. qual. & differ. l. in suis 11. ff. de liber. & postum. exheredatione non est ademtum: Manebūt igitur autoritate legis juris istius, quod ante habuerūt domini: nec alter ille, qui testamento heres institutus est, dominus fieri poterit, cum unius ejusdemq; rei domini in solidum duo esse nequeant. l. si ut certo s. §. fin. ff. commod. l. possideri 3. §. 5. ff. de acquir. possess. l. duo in solidum 19. ff. de precar. Atque ita heres in testamento deficiet. Deficiente autem herede, deficit testamentum. Si igitur parentes intestati decedere noluerint, liberis jus illud, quod jam habent, cōfirment, atq; ita dominium continuent. d. §. 3. d. l. in suis 11. vel, si id ad ipsos justis de causis pertinere nolint, admant.

THESIS II.

Considerabimus autem liberorum institutionem, tūm in personis, tūm in modo. Personæ sunt vel instituentes, vel instituendæ. Instituentes sunt parentes indistinctè omnes, tūm pater, tūm mater: tūm avus, tūm avia, sive y sint paterni, sive materni.

Nam

Nam Nov. 115. c. 3. concepta est tam de exheredatione quam
præteritione, & generaliter statuit, non licere penitus patri vel
matri, aut avo vel avi liberis suos præterire, aut exheredes fa-
cere in suo testamēto, nisi ingratos illos probaverint, & ipsas in-
gratitudinis causas testamento inseruerint. Si igitur causa in-
gratitudinis testamento est inserenda, præteritio in matre, avo-
que materno amplius locum habere non poterit, ut pro exhe-
redatione habeatur. Quæ n. præteritio cum causæ adjectione?
Hæc simul subsistere nequeunt. Si enim causa adjicitur, nō am-
plius nomine præteritionis, quæ silētio sit, sed exheredationis,
quæ sit nominatim, venit. Consultiss. Dn. Matth. in not. ad §. fin.
Inst. de exhered. liber. Diff. Vigl. intit. de exhered. liber. Et tit. de
inoffic. testam. Dauth. de testam. nu. 342. Adhæc attendatur par-
ticula penitus, ubi Imp. dicit, non licere penitus: Quod autem
penitus non licet, id à lege est prohibitum, & si securus fiat, con-
tra legis prohibitionem factum esse intelligitur. arg. l. legis vir-
tus 7. l. contra legem 29. & seq. ff. deleg. Præteritio igitur matris,
cum omnino hodiè licita non sit, fiet contra legis prohibitio-
nem: Si contra legis prohibitionem, erit ipso jure nulla. l. non
dubium s. ubi Interpp. C. de legib. Quæ cum ita se habeant, con-
cludimus, præteritionem maternam hodie pro exheredatione
non habendam. Donell. 6. commen. 12. in prin. Sichard. ad l. 3. C. de
inoffic. testam. num. 6. Dn. Vult. Dn. Matth. ad §. fin. Inst. de ex-
hered. lib. ibid. Mynsing. num. 3. Guil. Forster. disp. 12. th. 22. Fachin.
6. contr. 77. Bronch. cent. 3. assert. 29. Diff. Cuiac. ad l. 17. ff. de injust.
rupt. irrit. & l. 4. ff. de liber. & postum. Schneidvv. ad §. fin. Inst. de exhered. liber. num. 1. VVesenb. ad §. 6. Inst. eod. num. 5. Treut.
vol. 1. disp. 13. th. 1. lit. b.

THESIS. III.

Personæ instituende sunt liberi a, sive illi sint nati, sive non-
dum nati b: sive sint fæmine, sive mares c.

a) Liberorum appellatio cùm sit generalis, quâ etiam

nepotes, pronepotes, ceteriq; ex his descendentes, & quidem
in infinitum comprehenduntur, l. liberorum 220. ff. de V. S. l. sed
si hac 10. §. 9. ff. de iñ jus vocād. l. si dotali 48. ff. solut. matrim. l. hic
titulus §. generaliter ff. de legat. præstand. contr. tabul. Dn. Gædd.
ad l. cognoscere 46. §. liberorum 1. ff. de V. S. nu. 1. & 6. Cujus sint
gradus hīc non attenditur, l. 1. l. 3. ff. de injust. rupt. irrit. testam.
Donell. 6. comm. 11. VVesemb. ad §. 2. Inst. de exhered. liber. Mynsing.
ad rubr. ibid nu. 6. Dum tamen, si necessariò instituendi, sui sint,
vel suorum jure utantur, ita ut proximum à defuncto locum
obtineant, nec quisquam eos præcedat. §. sui autem heredes 2.
Inst. de hered. quæ ab intest. deser. §. sui autem & necessary 2.
Inst. de hered. qual. & differ. Remotiores enim sui heredes non
sunt, quamvis in potestate existant: imò ne quidem sunt here-
des, cum à proximioribus excludantur, l. scripto 7. ff. si tab. test.
null. extab. VVesemb. add. §. 2. Inst. de hered. qual. & differ. & avo
mortuo in patris sui recidant potestatem, qui plenam rerum
paternarum administrationem consequitur. l. in suis 11. ff. de
liber. & postum. Dn. Vult. add. §. 2. Inst. de her. qual. & differ. nu. 4.
b) princ. & §. 1. Inst. de exhered. liber. §. sed hec quidem s.
eod. l. fin. vers. sed quia & aliud C. de liber. præter. arg. Novell. 115.
c. 3. ibi: filium vel filiam junct. §. fin. Inst. qui testam. tut. dar. poss.
l. si quis 5. ff. de testam. tut. l. 84. l. 104. ibi q. Consultiss. Dn. Gædd. ff.
de V. S. Nondum natos autem accipio postumos, nascituro sta-
men. Si enim mulier, ex quâ postumus sperabatur, abortum fe-
cerit, nihil obstat, quò minus scripti heredes hereditatem adire
possint, d. §. 1. Inst. de exhered. liber. l. uxoris 2. C. de postum. her.
Inst. cum neq; natus, neq; procreatus videatur, qui mortuus
natus fuerit; l. qui mortui 129. ff. de V. S. Paul. 4. recept. sent. 9. §. 6.
nec homo estimandus sit, utpote qui partibus illis essentiali-
bus, quibus homo corpore nempe & animâ, non constet. Dn.
Gædd. ad d. l. 129. Si vero vivus nascatur, licet post obitum ma-
tris ex electo ventre editus sit, l. o. in prin. vers. simili modo ff. de
ineffic.

in offic. testam. l. quod dicitur 12. ff. de liber. & postum. l. etiam ea
141. ff. de V. S. & illicò è vivis rursus abeat, testamentum nihilo-
minus rumpit, l. quod certatum est 3. C. de postum. hered. inst. Vi-
vus autem fuisse postumus creditur, si vel vocem emiserit, d. l.
quod certatum est 3. vel etiam spiritum vitalem habuisse vius
fuerit, d. l. quod dicitur 12. cum & mutus nasci possit. Nec vivum
nasci sufficit, nisi perfectam etiam hominis formam referat, &
ad monstrum vel prodigium non declinet. d. l. 3. Nam qui con-
tra formam humani generis procreantur, liberi non sunt. l. non
sunt. 14. ff. de stat. homin. Paul. 4. recept. sent. 9. §. 3. Dn. Gædd. d. loc.
Membrorum tamen mutilationem attendendam hîc non esse
rectè monet Dn. Gædd. loc. alleg. c) Nullum hîc habendum
sexus discriminem, licet in aliis multis iuris nostri partibus fœmi-
næ & masculi multum differant. l. in multis 9. ff. de stat. homin.
Olim quidem hac etiam in parte magna erat differentia inter
fœminam & marem. prin. & §. 1. Instit. de exher. liberor. Hodie
autem constitutione Justiniani esse quidem est, ut non minus fæ-
minæ instituendæ aut nominatim exheredandæ sint, quam
masculi: l. maximum vitium 4. C. de liber. præter. cuius summa
comprehensa est in §. sed hæc quidem 5. Instit. de ex hered. liber:
nec tantum fœminæ, verùm etiam ex his descendentes. Novell.
115. c. 3. in prin. cum nepotis & pronepotis nomen commune sit
utrisq.; tam qui ex masculis, quam qui ex fœminis descendunt:
§. item vetustas 15. Instit. de hered. que ab intest. defer. atq; ita tam
his, quam illis naturâ & ex communi parentum voto heredi-
tas paterna vel materna debeatur. l. cum ratio 7. ff. de bon. da-
mnat. l. scripto 7. §. fin. ff. unde liber.

THESES. IV.

Liberi jam nati necessario instituuntur, sive sint natura-
les a, sive legitimi b: Illi sive sint in potestate constituti, sive
emancipati c, aut alias potestati non subjecti d: Hi non nisi sint
sub potestate e.

e) Na-

a) Naturales h̄ic accipiendi sunt prout opponuntur legitimis sive adoptivis, nempe naturales & legitimi simul, sive ex justis nuptiis procreati. *prin. Instit. de patr. potest.* Hi, inquam, necessariò sunt instituendi. *prin. Instit. de exhered. liber. junct. d. prin. Instit. de patr. potest. l. item in potestate 3. & l. seq. ff. de his qui sui vel alien. jur.* Aliâs *J*Ctis naturales liberi sunt ex non prohibito, sed civili quâdam tolerantia permisso congressu, utpote concubinatu, nati, tit. *C. de natur. liber. tit. ff. & C. de concub. Cuj. in parat. C. de nat. liber.* qui ut legitimi non sunt, cum à jure approbati non sint, sic nec illegitimi, cum ex concubitu, jure permisso, sint geniti: *l. in concubinatu 3. §. 1. & t. t. ff. de concub. l. si qua s. C. ad SC. Orfician. l. unic. C. de concub. l. Divis. C. de natur. liber.* sed medium quasi conditionem inter legitimos & illegitimos sive spurious obtinere videntur. *Dn. Vult. ad prin. Instit. de patr. potest. nu. 10. Dn. Gædd. ad l. cognoscere 56. §. 1. ff. de V. S. n. 8.* Atq; hoc inter omnes constat, quod concubinatus jure ff. & C. sit permisus; sed jure Novellarum idem affirmandum non esse putat. *Alexand. lib. 4. consil. 59. nu. 3. & hunc secuti Duar. cap. 5. ad consuet. feud. Gentil. lib. 1. de nupt. quibus calculum meum addere nequeo cum Joh. Robert. 3. sent. 12. Cujac. in parat. ff. de concub. & 5. observ. 6. Dn. Gædd. ad l. 144. ff. de V. S. Trent. vol. 2. disp. 16. th. 3. lit. a. Guil. Forst. disp. 3. th. 10. Val. Forst. de success. ab intest. lib. 6. c. 4. nu. 1.* Coneubinam tamen uxori superinducere non licet: *l. un. C. de concub. l. ult. in fin. C. comm. de manumiss. ibi q. Gothofred. nec concubinam concubinæ. Novell. 18. c. 5. Novell. 89. c. 12. §. 5. Dn. Gædd. d. loc. VVesenb. in parat. ff. de concub. nu. 3.* Quod si verò jus divinum spectemus, concubinatus planè est prohibitus: *1. Corinth. 5. 6. & 7. 1. Thessal. 4. v. 3. quod & de Canonicō jure affirmandum existimo. c. concubinæ c. seq. 32. quæ 2. c. nemo c. dicat aliquis c. meretrices c. seq. 32. quæ 4. c. audite 34. dist. Dn. Gædd. d. loc. nu. 9. VVesenb. d. loc. nu. 3. Palæot. de spur. c. 12. num. 4. 12. 13. Hackelms. disp. 1. th. 8. lit. a. Diff. Hotom. c. 6. de spur. Valent. Forst. de success.*

success. ab intest. 6. c. 5. n. 1. Treut. vol. 2. disp. 15. th. 3. lit. d. Guil. Forster. disp. 3. th. 11. per c. is qui non c. seq. 34. distinct. Hi igitur naturales, cum in potestate patris non sint, neq; etiam fuerint, d. prin. Inst. de patr. potest. §. fin. Inst. de nupt. liberè possunt præteriti: d. prin. Inst. de exher. liber. imò filiis legitimis existentibus, ultrá unam unciam naturalibus, matriq; ipsorum partiendam testamento relinquere aut donare, patri concessum non est. l. 2. C. de nat. liber. d. Nov. 18. c. 5. d. Novell. 89. c. 12. §. 2. His autem deficien- tibus, liberum erit patri naturales non amplius ex semisse tan- tum, ut l. humanitatis 8. C. de natur. liber. & Novell. 18 c. 5. cau- tum erat, sed ex asse etiam heredes scribere, & universam ad i- pso hereditatem transmittere: d. Novell. 89. c. 12. §. 3. modò a- scendentes, si qui extant, in legitimâ instituti reperiantur. d. c. 12. §. 3. A matre autem necessariò sunt instituendi, cùm & ab in- testato in bonis ipsius, quæ legitimo jure in patrimonio suo possidet, naturales cum legitimis concurrant, si pater liber & calebs fuerit: d. l. si qua s. C. ad SC. Orfian. quod tamen de al- lodialibus accipe. In feudo enim, etiamsi id sit fœmineum, nul- liq; existant legitimi, naturales ab omni omnino successione excluduntur. §. naturales 2. F. 26 ibiq; Feudist. commun. teste Schneid. de feud. p. 6. de success descend. num. 8. Zaf. par. 8. n. 72. Dn. Vult. lib. 1. c. 9. n. 91. Dn. Gædd. disp. feud. 7. th. 3. lit. e. Sonsbec. p. 9. nu. 72. & 78. Pistor. 2. quast. 40. num. 2. Schrad. p. 7. c. 4. nu. 20. VVesenb. c. 6. nu. 10. Possunt autem naturales isti liberi effici legitimi, na- talibusq; suis restitui: §. fin. Inst. de nupt. §. 2. Inst. de hered. que ab intest. defer. t. t. C. de natur. liber. Nov. 12. Nov. 18. Nov. 22. Novell. 74. Nov. 89. Nov. 117. quod cum fit, patriæ quoq; subjici- untur potestati, d. §. fin. d. Nov. 74. c. 1. d. Nov. 89. c. 9. §. 1. & in te- stamento paterno necessariò instituuntur. princ. Inst. de exher. liber. Legitimationi tamen consensus legitimandorum acce- dat necesse est. Si enim invitè patria potestate exire non co- guntur, multò minus inviti & nolentes in eandem redigentur.

B

l. fin.

*I.fin.ff.de his qui sui vel alien.jur.d. Novell.89.c.ii.in princ. & §.i.
Donell.2.comm.21.Fachin.3.contr.54. Diss. alleg. à Fachin.d.loc.
Modos legitimationis quatuor à Justiniano esse approbatos
cum Dn.Vult.in §.fin.Inst.de nupt.Dn.Ant.Matth VVesenbec.
ibid.Rittersch.part.feud.c.13.quaest.3. agnosco. Primus est, qui fit
per matrimonium subsequens cum muliere illâ, ex quâ libe-
ros suscepereat, contractum : d. §.fin.Instit.de nupt. l.Divis.l.seq.
l.cum quis 10. l.seq. C.de nat.liber. Nov.12.c.4.Nov.13.c.fin.Nov.
74.c.1. Novell.89.c.8. cuius quatuor potissimum sunt requisita:
1. ut filius naturalis procreatus sit ex muliere liberæ conditio-
nis. d.l.cum quis 10.d. Novell.18 d. Novell.89. Dn.Vult.d.loc.nu.6.
Borch.ad §.1. Instit.de hered.quæ ab intest. defer.num.8. Dissent.
Rittersch.d.loc. 2. ut natus sit ex muliere, cuius matrimonium
legibus non est interdictum d.l.cum quis 10. & seq.d. §.fin. §.2.
Inst.de hered. quæ ab intest. defer.d. Nov.12.c.4.d. Novell.89.c.8.
3. ut pater dotalia cum muliere illâ conficiat instrumenta. d. §.
fin.d. §.2.d. l.cum quis 10.& seq. d. Novell.12.c.4.d. Novell.18.c.fin.
d. Nov.89 c.8.Dn.Vult. Dn.Matth. d.loc.ibiq Mynsing.nu.7.&
add. §.2.n.12.Rittersch.Borch.d.loc.Vasq.ill.contr.lib.s.c.41.nu.3.
Diss.Cujac.13.obseru.4.Donell.2.com.21.Geil.2.obseru.141.num.3.
Val.Forster.lib.6.de success.c.21.num.6. & seq. Guil.Forster disp.3.
th.26.Bronch.cent.1.miscell.contr.ass.97. 4. ut mulier cum nullo
alio consueverit, aut certè consueuisse ignoretur. Dn.Vult.d.
loc.n.7. Atq; hæc legitimatio procedit etiam extantibus liberis
legitimis: d.Nov.12.c.4. d.Nov.89.c.8. c.ii. §.i. & vel in articulo
mortis rectè peragi potest, cum hoc in casu non tam de præ-
senti matrimonium contrahi dicatur, quam retrò talis habita
affection declarari. d.l.cum quis 10.C. de natur.lib. Novell.117.c.2.
Geil.d.obs.141.n.8.Val.Forst.lib.6.de success.c.22.VVesenb.ad d. §.
fin.Inst.de nupt.nu.3. Vasq.d.loc.nu.4. Verum an nepos etiam
post obitum patris per subsequens avi matrimonium legiti-
metur inter Dd. controvertitur. Affirmantium vestigiis insi-
stam*

stam cum Covar. in epit. de sponsal. p. 2. c. 2. §. 8. nu. 19. Ricer. disp. 2.
th. 14. class. I. Treut. vol. I. disp. 2. th. 7. Fach. 3. contr. 56. Diff. Geil. 2.
obser. 141. Val. Forster. de success. lib. 6. c. 30. n. 1. Alciat. in tr. depra-
sumt. in princ. num. 10. Secundus legitimationis modus fit per
rescriptum Principis: Nov. 74. c. 2. Nov. 89. c. 9. & fit vel à Prin-
cipe ipso, vel ab illo, cui Princeps potestate in illam nominatim
dedit, qui appellatur hodie Comes Palatinus. Geil. 2. obser. 142.
num. 3. & 4. Dn. Vult. add. §. fin. num. 9. Treut. vol. I. disp. 2. thes. 6.
lit. g. Sed an Princeps etiam in terris, alienæ jurisdictioni subje-
ctis, & in quibus ipse nihil juris habeat, legitimare possit, juris
est non adeò expediti: Cum communi id negabo. Covarr. de
sponsa p. 2. c. 8. §. 8. nu. 14. Dn. Vult. I. J. R. 23. Fachin. 3. contr. 58. Diff.
alleg. à Fachin. d. loc. Hæc autem legitimatio locum non habet
liberis legitimis existentibus. d. Novell. 89. c. 11. §. 1. Dn. Vult. ad §.
fin. Inst. de nupt. n. 9. Cujac. ad Novell. 74. Tertius legitimationis
modus est, qui fit per oblationem curiæ. l. si quis 3. l. seq: C. de na-
tur. liber. Nov. 89. c. 2. Offertur autem legitimandus curiæ vel à
patre, sive extant legitimi, sive non: veletiam filius naturalis
semetipsuin curiæ offerre non prohibetur, si legitimi nulli su-
persint. d. Nov. 89. c. 2. §. 1. & 2. Quartus legitimationis modus
dicitur fieri per nominationem filii in testamento, aut publico
aliquo instrumento. Auth. si quis liberos C. de natur. liber. Nov.
117. c. 2. Dn. Vult. I. J. R. 23. num. 9. Diff. Donell. 2. comm. 21. in fin. Ex
prædictis quatuor legitimationis modis priores tantum duo
hodie observantur: reliqui in desuetudinem abierunt. Dn. Vult.
add. §. fin. Rittersch. part. feud. c. 13. quest. 3. Atque illi quidem,
qui per subsequens matrimonium legitimantur, omnium o-
ptimæ censemur esse conditionis: c. tanta. qui filij sint legit. adeò
ut &c ad scudi successionem Interpp. ferè ad unum omnes, ipsos
admittant. Et legitimatos quidem per subsequens matrimo-
nium indistinctè in feudis succedere volunt: legitimatos verò
per rescriptum tūm demum, si in ipsâ eorum legitimatione

Imp. specialiter id expresserit. Jul. Clar. in §. feudum quæst. 84. n. u.
4. Zas. p. 8. in fin. Schrad. p. 7. c. 5. n. 21. & seqq. Covarr. lib. 4. decret.
c. 8. p. 2. n. u. 27. Schneid. p. 6. de success. descend. n. 10. & seq. Hart. Pi-
stor. 2. quæst. 41. n. 1. & 2. Mozz. de nat. feud. num. 93. VVesenb. c. 6.
Borch. c. 7. n. 48. Geil. 2. obser. v. 142. n. 12. & seqq. Mynsing. 5. obser.
42. Duar. c. 11. n. u. 7. Treut. vol. 1. disp. 2. th. 6. Gothofr. ad §. natu-
rales 2. F. 26. Quibus tamen propter d. §. naturales accedere ne-
quco, sed contraria sententiam veritati theoricæ consenta-
neam magis esse concludo. Dn. Vult. 2. Feud. 9. n. u. 94. Dn. Gædd.
disp. feud. 7. th. 3. Rittersh. part. feud. c. 13. quæst. 3. Sonsbec. p. 9. n. u.
72. ad d. §. naturales. Hotom. conf. 10. volu. 1. Nœll. disp. feud. 5. th. 7.
lit. d. b) §. adopti. vi 4. Inst. de exhered. liber. l. i. ff. de bon. possess.
cont. tab. prin. Inst. de exher. liber. junct. princ. Inst. de adopt. & t.
t. ff. & C. eod. l. i. §. 2. ff. de suis & leg. §. sui autem Inst. de hered. que
ab intestate. l. cum ratiō 7. §. 2. ff. de bon. damnat. Sed hæc omnia
intelligenda sunt secundum l. penult. C. de adopt. Olim quidem
indistinctè omnes tamen adoptivi quæm arrogati adoptantis vel
arrogantis subjiciebantur potestati, ut patet ex textib. allegat.
Hodie vero est d. l. penult. in arrogato quidem iura omnia patri
adoptivo intacta remanserunt, & æquè ac olim arrogatus cum
omnibus suis bonis in arrogantis potestatem transit, ejusq; fa-
miliam sequitur l. si pater fam. 15. ff. de adopt. ideoque necessariò
quoque instituendus: & siquidem impubes arrogatus fuerit,
quartam omnium bonorum patris adoptivi partem, præter il-
l bona, quæ ad patrem adoptivum trastulit, & quorum com-
modum ei postea acquisivit, consequetur: §. cum autem 3. v. i-
tem non aliter Inst. de adopt. l. 22. ff. eod. l. 2. C. eod. l. Papinianus 8.
§. 15. ff. de inoff. test. l. i. §. 21. ff. de collat. l. fi. ff. si quid in fraud. patron.
quartam, inquam, omnium bonorum, quæ mortis tempore
arrogatoris fuerint, non portionis tantum ab intestato debitæ.
Dn. Ant. Matth. Hotom. Giphan. VVesenb. Borch. Heig. ad d. §. 3.
Inst. de adopt. Donek. 2. comm. 23. Govean. 1. variar. lect. 5. Treut.
vol.

vol. i. disp. 2. th. 9. lit. e. Vaud. i. quest. 29. Arum. exerc. 2. th. 23. Guili.
Forster. disp. 3. th. 27. Diff. Accurs. ad d. §. 3. ibid. Mynsing. Quod
ad adoptivum, in specie sic dictum, attinet, multa in d. l. penult.
sunt immutata, & nisi fuerit in potestate patris adoptivi, liberè
ab eodem in testamento suo præteriri poterit. d. l. penult. Atq;
hæc in allodialibus circa adoptivos ita obtinent: In feudis au-
tem ab omni pro rorsus successione excluduntur: c. adoptivus 2. F.
26. Schrad. p. 7. c. 5. n. 19. Menoch. conf. 503. n. 21. vol. 6. & conf. 625. n.
49. vol. 7. Dn. Vult. i. Feud. 9. n. 90. Sonsbec. p. 9. n. 63. VVesenb. c. 6. n. n.
13. Schneid. p. 6. de success. desc. n. 19. Rittersch. part. feud. c. 13. q. 4.
Dn. Gædd. disp. feud. 7. th. 12. lit. c. Niell. disp. feud. 5. th. 7. lit. b. nisi in
primâ investiturâ disertè id caatum, aut fortè speciali aliquâ
loci consuetudine id sit receptum. Dn. Vult. Sonsb. VVes. Schneid.
d. loc. c) §. sed hæc quidem s. inst. de exher. liber. l. maximum vi-
tium C. de liber. præter. l. fin. §. i. C. de legit. hered. Olim emancipa-
tos jure civili neque heredes scribi, neque ex heredari erat ne-
cessere, sed liberè poterant præteriri: & hæc præteritio eorum
loco erat ex heredationis, §. emancipatos 2. Inst. de exher. liber.
Hi enim non sui erant, sed extranei, cùm essent extra familiam,
ideoq; legi 12. tabul. incogniti. §. emancipati 9. inst. de hered. qua
ab inst. defer. l. pronunciatio 195. §. 2. ff. de V. S. l. sed cum 6. §. i. ff.
de bon. posses. Dn. Vult. ad § 3. inst. de exher. liber. n. 2. ibid. VVesen.
Quod cùm Prætor animadverteret, æquitatem & cognationē
naturalem secutus, emancipatos præteritos non quidem here-
des faciebat, cùm jus civile, cuius ipse esset minister, tollere non
posset; sed dabat eis bonorum possessionem contra tabulas, ut
ita loco heredum haberentur. princ. inst. de bonor. posses. l. 2. ff. de
bonor. posses. l. 1. ff. de posses. hered. petit. l. Prætor ait 9. in fin. ff. de
reb. autor. jud. poss. l. is cui 5. §. 13. ff. ut in posses. legat. l. 3. in fin. ff. de
tabul. exhib. l. Prætor. 117 ff. de R. J. l. sciendum 58. ff. de O. & A. Et
hæc bonorum possessio licet causis suis multum ab heredita-
te differat, in effectu tamen cum hereditate est ut una & ea-

dem. Dn. Vult. VVesenb. d. loc. Hodie autem emancipatos quo-
ad institutionem & exheredationem suis exæquatos esse patet
ex d §. sed **hæc quidem** s. d. l. maximum uit'um Novell. 115. c. 3. Dn.
Vult. d. loc. Dn. Ant. Matth. ad d. §. sed **hæc quidem** Donell. 6. comm.
II. Treut. vol. 2. diff. II. th. I. lit. e. Diff. Jas. in l. fi. C. unde legit. Curt.
in Auth. ex causâ C. de liber. præter. Vigl. ad d. §. sed **hæc quidem**.
Atq; ita qui olim juricivili erant incogniti, hodie eidē sunt co-
gniti: nec amplius Prætoris auxilium implorare cogūtur, & ab
eo bonorum possessionem exspectare, sed ipsam hereditatem
ex jure civili petere poterunt: neq; amplius loco tantum hered-
dum erunt, sed ipsi heredes. Dn. Vult. ad princ. Inst. de hered. que
ab intest. defer. n. 34. & add. §. 3. Inst. de exher. liber. W̄esen. ad §.
ceteri Inst. de hered qual. & differ. n. 1. d) Quales sunt liberi à
matre, parentibusque maternis instituendi. Hi enim, licet &
ipsi potestati eorum non sint subjecti, emancipatorum tamen
nomine venire nequeunt, cum nec unquam sub potestate eo-
rum fuerint. § fæminæ 10. inst de adopt. l. mulierem s. C. de adopt.
Ulpian. in fragm. t. 9. § fæminæ 8. Cai. Inst. lib. I. t. 5. §. 2. Qui au-
tem sub potestate nunquam fuit, eādem eximi, dici non potest.
Sed ne cramben bis coctam apponere videamur, de his vide
suprà thes. 2. e) Hodie enim non omnes in patris adoptivi
transcunt potestatem, sed ii solum, qui avo paterno vel mater-
no in adoptionem dati fuerint, cum hoc in casu cum vincu-
lo juris civilis, adoptione nimis, vinculum juris naturalis,
nempe paternum, concurrat: §. sed hodie 2. Institut. de adopt.
l. penult. C. eod. aliâs jura patris naturalis minimè dissolvun-
tur. Idque ideo, ne, si post obitum patris naturalis ab ado-
ptivo patre emanciparentur, & ita jus adoptionis perderent,
omni prorsus spe successionis defraudarentur: d. l. penult. quod
nunc non est metuendum. Licet enim ab avo, sive paterno si-
ve materno emancipentur post mortem patris naturalis, ab
iisdem tamen etiam post emancipationem propter vinculum
natu-

naturale civili conjunctum , erunt instituendi. §. sed hæc qui-
dem s. Institut. de exher. liber. l. maximum vitium C. de liber præ-
ter Novell. 115. c. 3. Novell. 118 c. 4. Dn. Vult. ad d. §. 2. Inst. de adopt.
num. 4. Extraneus igitur filium adoptivum heredem insti-
tuere non tenebitur, d. l. penult. §. 1. idque multò minus si ab
codem fuerit emancipatus, cùm simplici tantum juris civilis
vinculo patri adoptivo fuerit junctus , quod contrario ejus-
dem juris remedio iterum est dissolutum. l. nihil tām naturale
35. l. omnia 100. l. ferè 153. ff. de R. J. l quemadmodum 8. ff. de acq.
vel amitt. possessi l prout 80. ff. de solut. Ne autem nullus pror-
sus adoptionis hujus esset effectus, tali adoptivo Imperator
jus succedendi ab intestato concessit. d. l. penult. §. 1. vers. sed si
quidem.

THESIS V.

Nondum nati liberi, sive postumi a, necessariò quoq; instituun-
tur b, modo futuri sint sui, sive verè c, sive quasi d. Illi ex lege
xii. tabul e. Ht ex Lege Vellejā & Juliā f.

a) Postumi sunt ii duntaxat, qui post mortem parentis
nascuntur , l. postumi 3. §. 1. ff de injust. rupt. irrit. testament. sic
dicti, quod post humatum patrem sint nati. Dn. Vult. ad §. 1.
Institut. de exher. lib. n. 1. & 1. J. R. 73. Dn. Gædd. ad l. 164. ff. de V. S.
num. 1. & seqq. W esenb. add. d. §. 1. Joh. Robert. 2. animadv. 1. & 2.
Dissent. Cujac. 3. observ. 4. & ad l. 4. ff. de liber. & postum. postu-
mum à postremo potius dictum contendens. Atq; hoc sensu
tām extra, quam in doctrinā successionum accipiuntur, eaque
vocabuli hujus significatio est propria. Quæ verò ex lege Vel-
lejā & Juliā descendit, impropria est, & in materiā tantum
successionum, nec tamen omnium, sed earum solum, quæ
ex testamento veniunt, locum habet, de quâ in l. Gallus 29. ff.
de liber. & postum. l. postumorum 13. ff. de injust. rup. irrit. testa. §.
postumorum 2. Inst. de exhered. liber. Vilpian. infragm. tit. 23. §. 15.

Caj.

Caj. Inst. lib. 2. tit. 3. Hi, impropriè ita dicti, postumini non ex eo
appellantur, quod post humatum demum patrem sunt nati,
sed respectu testamenti, quod vel hoc à patre jam condito in
lucem hanc eduntur: vel ante testamentum quidem nati sunt,
verùm hoc condito in sui heredis locum succedendo, quasi a-
gnascendo parentibus sui heredes fiunt. Non igitur omnes u-
no eodemq; modo sunt & dicuntur postumi: Sed ex primole-
gis Vellejæ capite postumus est is, qui post testamentū factum
vivō testatore nascitur suus. *d.l. Gallus 29. §. & videtur 12.* Ex se-
cundo legis Vellejæ capite postumus est is, qui natus est qui-
dem ante testamentum factum, sed postea mortuo priore in-
stituto, in locum ejus succedendo fit suus. *d.l. Gallus §. 12. & seq.*
Deniq; ex duobus hisce capitibus quasi commixtis legi Juliæ
postumus est is, qui natus est post testamentum, non tamen
suus, sed qui priore instituto defuncto, in hujus locum succe-
dendo suus fit: unde & postumus Julianus dicitur, *d.l. Gallus*
29. §. ille casus 15. b) §. 1. §. sed hæc quidem s. *Inst. de exher. li-*
ber. l. maximum vitium C. de liber. præter. arg. Nov. 115. c. 3. junct.
§. fin. Inst. qui test. tut. dar. poss. l. si quis s. ff. de testam. tut. l. filij 84.
l. nomen 104. ff. de V.S. Postumi enim si de commodo corum a-
gatur, remoto pro jam natis habentur. *l. in utero 7. ff. de stat. hom. l.*
2. §. qui autem 6. ff. de excusat. tut. c) id est, modò ita sint na-
scituri, ut proximum à testatore obtineant locum, quales sunt
filii & filiae, imò etiam nepotes, eo videlicet, qui gradu ipsos
præcedebat, remoto. *§. 2. Iust. de hered. qual. & differ. §. 2. Inst. de*
hered. quæ ab intest. l. postumorum 13. ff. de injust. rupt. irrit. test. l. i.
§. 2. ff. de suis & legit. Dn. Vult. ad §. 1. Inst. de exher. lib. num. 7.
d) Hi quidem nondum reverâ sunt sui, cùm pater ipsorum
gradu illos præcedat; ideoque necessariò sunt instituendi, sed
liberè possunt præteriri: *arg. d. §. 2. Inst. de hered. qual. & differ.*
d. §. 2. Inst. de hered. quæ ab intest. defer. ejus tamen sunt condi-
tionis, ut remoto illo, qui ipsos proximè antecedebat; sui fieri
possint.

possint. Si igitur hoc in casu neq; instituti, neque ut decet exhereditati reperiantur, testamentum rumpitur. Id ut evitetur, & hi nominatim sunt instituendi. §. postumorum 2. Instit. de exhered. liberor. d.l. postumorum 13. quam secundam nepotis institutionem, recte institutionem, non verò substitutionem dici affirmo, motus texibus expressis d.l. Gallus 29. l. si mater 23. §. 1. ff. de vulg. & pupill. substit. Substitutionem autem illam in jure non appellari testatur Cujac. ad d.l. Gallus. Sed quid si avus ita in testamento suo scripscerit: *Si nepos intra decem mensum spacium post mortem meam editus fuerit heres esto: Hic autem vivo adhuc a vno nascatur, an eo casu nepos institutus erit censendus?* Affirmo ex l. uli. C. de postum. hered. instit. Idem enim observatur circa institutionem filii & institutionem nepotis. Quod igitur Justinianus in d.l. ult. de filio constituit, idē in nepote quoq; non immeritò obtinebit Cujac. d. loc. e) Ulpian. in fragm. tit. 23. §. eos qui 16. Dn. Vult. ad §. postumi 1. Inst. de exher. liber. n 9. & 1. J. R. 73. n. 66. Cujac. d. loc. f) §. postumorum 2. Instit. de exher. liber. d.l. Gallus 29. Dn. Vult. Cujac. d. loc. W esenb. ad d. §. 2. n. 4.

THEISIS VI.

Modus instituendi spectatur tūm in qualitate, tūm in quantitate. In qualitate spectatur, quatenus liberi, qui sui heredes parentibus futuri, aut purè sunt instituendi, aut sub conditione a. Quantitas consideratur in portione hereditaria b.

a) l. suis 4. l. sed si conditioni 6. ff. de hered. instit. Sicut liberi non omnes unius ejusdem q; sunt qualitatis, ita etiam omnes uno eodem q; modo institui nequeunt. Filius enim, qui est in potestate patris, non nisi sub potestativā conditione institui potest, hoc est, eā, quæ in ejus sit potestate, & ab ejus unius dependeat arbitrio: d.l. suis 4. l. fin. ff. de condit. instit. l. Lucius 83. ff. de cond. & demonstr. l. libertus 20. §. 4. ff. de bon. libert. l. si pater 4. C. de instit. & substit. Unde etiam dicitur collata esse in arbitrii um, l. is qui heres 13. ff. de acquir. vel omitt. hered. item esse in arbitrio,

C

bitrio,

bitrio, l.i. §. 8. v. idem erit ff. de suis & legit. l.i. §. 8. ff. si quis omis.
caus. test. Quod si igitur sub illa conditione instituatur, quæ in
eius potestate non sit, aut sub turpi, quæ in jure nostro pro im-
possibili habetur, l.filius 15. ff. de condit. instit. quasi non in instituto
testamentum est nullum: d.l. Lucius 83. d.l. fin. Dn. Vult. ad §. 3.
Instit. de hered. inst. Cujac. ad l. 3. de liber. & postum. licet alioqui
impossibles conditiones, institutioni aut legatis adjectæ, pro
non adjectis habeantur, ac proinde vitentur, non verò vitient:
§. impossibilis 10. Instit. de hered. inst. l.i. ff. de condit. instit. l. obtri-
nuit. 3. l. multa 6. §. 1. ff. de condit. & demonstr. l. 16 ff. de injust. rupt.
irrit. testam. l. servum 50. §. 1. ff. de hered. inst. l. 4. l. 6. l. 20. ff. de
condit. instit. l. si mihi 12. §. 1. l. ab omnibus 104. §. 1 ff. de legat. l. idq;
ideò, quod fit contra prohibitionem legis. Quod autē fit con-
tra prohibitionem legis, id ratum esse nequit. l. non dubium s. C.
delegib. Sub potestativâ verò conditione institutus ei parere
tenetur, modò eam statim, si velit, ac commodè & sine pericu-
lo possit adimplere. Quod si non paruerit, submovendus erit,
cùm tacitè paternam hereditatem repudiasset videatur. d.l. 4. ff.
de hered. inst. ibi q; Gothofr. Donell. 6. comm. 12. Sub casuali vel
mixta conditione prorsus institui nequit, nisi sub contraria ex-
heredetur: l. jam dubi: art 80. ff. de hered. inst. d.l. si pater 4. C. de
inst. & substit. quod cum sit, nullo casu est præteritus. Cujac. ad
d.l. 3. & ad l. 4. ff. de hered. inst. Donell. d. c. 12. Diff. Dauth. dete-
stam. nu. 285. Quod autem de filio dixi, idem ad filiam quoque
& ulterioris gradus liberos extendendum non est, licet alias
masculinum fœmininum quoque subse comprehendat: l. i. l.
pronunciatio 195. ff. de V.S. l. 3. §. 1. ff. de negot. gest. l. 3. §. 1. ff. de ho-
min. liber. exhib. l. ait Divus 16. ff. de jur. fisc. l. si quis. 7. §. 1. ff. de ju-
risdict. l. qui duos 62. in fin. ff. de legat. 3. & filii appellatio ad ne-
potes quoque extendatur. l. filij 84. l. liberorum 220. §. 1. §. ult. ff.
de V.S. Illud enim tūm demum locum habet, si contrarium in
jure decisum non reperiatur. Et de filia quidem, quod sub ca-
sua li

Suali etiam vel mixta conditione institui possit, textus est in l. si quis 7. C. de instit. & substit. Ulterioris autem gradus liberos, ut puta nepotes, pronepotes, quamvis ad filii conditionem redigantur, sub omni conditione institui posse, patet ex d. l. sed si conditioni 6. ff. de hered. instit. Hoc tamen ex l. quoniam 32. C. de in offic. testam. ita temperandum est, ut, cum ibi ex legitimâ portione jubeatur subduci omne onus, & omne impedimentum, intelligamus ad eam usque quantitatem conditionem non nocere, quod minus ea portio statim obtineatur: de reliquo exigendum à liberis, ut conditioni pareant, aut ejus eventum expectent. Donell. 6. comm. 12. Gothofred. ad d. l. quoniam. b) Parentes quidem liberis quantumcunque voluerint, relinquere possunt, cum voluntas ipsorum libera esse, nec ab alieno arbitrio pendere debeat: l. illa institutio 32. ff. de hered. instit. l. si quis 68. v. at quis in s. l. captatorias 70. ff. eod. dum tamen non minus legitimâ ipsis relinquant. l. Papinianus 8. ff. de in offic. testam. l. parentibus 8. C. eod. Legitima autem olim erat quarta pars portionis ab intestato debitæ, deducto ære alieno, funeris impensâ, & pretiis servorum manumissorum: Unde & simpliciter quarta sive quadrans dicitur. d. l. Papinianus 8. §. 6. & §. 9. d. l. parentibus 8. l. quæ nuper 31. C. eod. l. si pater 2. C. de in offic. donat. Dn. Vult. Dn. Matth. ad §. sed hæc ita Instit. de in offic. testam. Donell. 6. comm. 12. Hodie vero in tantum aucta est, ut siquidem quatuor aut pauciores extent liberi, non amplius quadrans, sed triens: si plures sint quam quatuor, semis ipsis debetur, Novel. 18. c. 1. quod omnes agnoscunt. Quæ legitima, cum jure naturæ debetur liberis, l. scripto 7. ff. si tab. testam. null. ext. l. cum ratio 7. ff. de bon. damnat. l. scimus 30. §. 2. C. de in offic. test. unde & debitum bonorum subsidium appellatur in l. si totas 5. C. de in offic. donat. item debita portio, d. l. Papinianus 8. §. 8. & §. 11. statuto in torum tolli nequit; minui tamen potest, cum quantitas eius iure civili sive lege sit definita: Nov. 18. c. 1. Nov. 117. c. 1. in verb. par-

tem, quæ lege debetur &c. unde & legitima portio dicitur in l.
omnemodò l. seqq. C. de in offic. testam. Mynsing. s. observ. 43. Geil. 2.
observ. 122. Dn. Vult. ad §. fin. Inst. de in offic. testam. nu. 2. Arum.
exerc. 10. th. 14. Bronch i. miscell. contr. 34. Fachin. 4 contr 32. Et de-
betur mortuo demum patre; l. i. §. si impubere 21. ff. de collat.
ibid. Gothofr. Mynsing. 4. observ. 25. Treut. vol. 1. disput. 13. th. 17.
lit. a. nisi pater monasterium fuerit ingressus. Tunc enim, cùm
ingredientem oīnes omnino res sequantur, nec ullo modo il-
larū amplius sit dominus, vivo etiam patre peti poterit. Nov. 5.
c. 5. v. si verò filios Covar. de testa c. 2. n. 7. Fachin. 6. cont. 13. Quin-
imò pater, licet bona sua dilacerando & dissipando profundat,
cogi non poterit, ut filio legitimam adsignet, cùm ordinario
juris remedio filio succurri possit, si nempe bonis ipsi interdi-
catur, curatorq; detur: quo in casu filio potius, quām alii cui-
piam curatio permittenda. l. i. in fin. ff. de curat. furios. Pinell. l. t.
C. de bon. mat. p. 3. n. 7. Treut. d. th. 17. lit. b. Sed si spontaneè filio
à patre adsignata fuerit, auctis bonis & ipsa augebitur. l. si quan-
do 35. §. 1. C. de in offic. testam. Treut. d. th. 17. lit. c. Fachin. 4. contr.
27. Imputantur autem in legitimam quæcunq; relicta sunt li-
beris quovis jure, quæ donata causa mortis, vel etiam inter vi-
vos, si hac contemplatione, ut in legitimam imputeatur, do-
nata fuerint. §. ult. Inst. de in offic. testam. l. Papinianus 8. §. 6. ff. eod.
l. omnemodò 30. l. si quando 25. §. 2. C. eod. Nov. 18. c. 1. Domell. 6. com.
12. Connan. 9. comm. 10. num. 3. Verùm quo titulo hæc legibus
debita portio liberis sit relinquenda inter Dd. maximè est con-
troversum. Eam noī nisi honorabili institutioni titulo reli-
qui posse placet. Novell. 115. c. 3. in princip. Dn. Vult ad §. fin. Inst.
de in offic. testam. num. 3. ibid. Vigl. num. 2. Wesenb. n. 2. Mynsing.
nu. 2. & seq. Wurms. lib. 1. pralt. obs. tit. 39. obs. 9. Gomez. 1. var. re-
sol. 11. nu. 24. Treut. vol. 1. disp. 13. thes 12. lit. a. Guil. Forster. disp. 13.
th. 23. Fachin. 4. contr. 24. Bronch i. miscell. contr. 35. Diff. Menoch.
arbitr. jud. quest. lib. 2. cent. 2. cas. 149. n. 29. Heig. ad §. fin. Inst. de
in offic.

in offic. testam. num. 13. & seqq. Vaud. lib. I. quest. 5. Arum. exerc. 10.
th. 18. Ut autem integra legitima institutionis titulo liberis re-
linquatur, opus non est: sed institutionem vel in parte aliquâ
hereditatis fieri sufficit. Olim quidem, si liberis legitima integra
relicta non fuerit, querebant de inofficio: d.l. Papinianus 8. §:
6. d. §. ult. l. quoniam 32. C. eod. Hodiè verò cōstitutione Justinia-
ni prospectum cū tam testamento, quam liberis. l. omnimodo 30.
C: de inoffic. testam. Quamvis enim minus legitimâ sit relictum,
institution tamen & testamentum valet, nec querelâ inofficiosí
rescinditur, sed id quod deest legitimæ portioni aliâ ratione cō-
sequi possunt, si nempe agant ad supplementum legitimæ, ad
quod prodita est cōdīctio ex L. d.l. omnimodo 30. junct. l. un. ff. de
condict. ex Lege. Hereditatis enim petitione quis in supplemen-
to legitimæ experiri nō potest, cùm legitima sit pars bonorum:
l. Papinianus 8. §. quaria 9. ff de inoffic. testa. l. 2. l. si totass. C. de in-
offic. donat. Nov. 18. Geil. 2. obseru. 120 nu. 2. & seqq. Ant. Fab. p. I.
error. prag. dec. 14. err. 6. Dauth. de testam. num. 276. Diff. Duar. ad
tit. de acquir. hered. Coras. in l. heres institutus C. de impub. & alijs
subst. n. 34. Treut. vol. I. disp. 13. th. 16. lit. a. Fachin. 4. contr. 65. &
6. contr. 56. Guil. Forster. disp. 13. th. 22. Petitione autem heredita-
tis universales tantum res vindicentur, ut patet ex tit. ff. & C.
de heredit. pet. Dn. Vult. d. loc. n. 2. Donell. 6. comm. 12. Gail. d. obs.
120. n. 1. VVesenb. ad §. 3. Inst. de inoffic. testam. n. 8. & in par. ff. eod.
num. 6. Hackelm. disp. 6. th. 13. lit. d. Diff. Duar. d. loc. Heig. ad §. 28.
Inst. de action. Hot. 5. obseru. 22. Treut. d. disp. 13. th. 12. lit. c. Fach.
d. loc. Atq; hæc actio annos durat 30. ut & aliæ actiones per-
sonales. l. 2. in prin. C. de constit. pecun. l. 3. l. cum notissimi 7. C. de
præscr. 30. vel 40. annor. Dn. Vult. ad §. sed hæc ita Inst. de inoffic.
testam. num. 4. ibi q. Vigl. n. 2. Mynsing. n. 6. Wessenb. n. 8. & in par.
ff. eod. n. 6. Gomez. l. variar. resol. II. n. 23. Hotom. 5. obseru. 22. Geil.
d. obs. 120. n. 7. Treut. d. th. 12. lit. e. Diff. gloss. in l. 34. verb. heredita-
tem C. de inoff. testam. ibi q. Bart. n. 3.

THESIS VII.

Hoc autem non observato testamentum fit inutile a. Aut enim ipso jure evertitur b, aut rumpitur c, aut rescinditur d. Ne igitur hoc accidat, & ut ultima parentum voluntas exitum suum sortiatur, liberi, qui parentum hereditate indigni depurantur, ritè exheredentur e.

a) l. inter cetera 30. ff. de liber. & postum. Siquidem autem liberorum alii sunt nati, alii nondum nati: alii sui, alii emancipati, uno etiam eodemq; modo testamentum paternum non infirmant: sed illud vel evertunt, vel rumpunt, vel rescindunt.
b) à suis iam natis. Hi enim si in testamento paterno instituti non fuerint, licet legati aut alio nomine in eo aliquid ipsis relictum sit, ut ita per oblivionem præteriti censer nequeant, testamentum paternum ipso jure evertunt, sive nullum dicunt.
l. maximum vitium C. de liber. præter. l. i. ff. de injust. rupt. irrit. testam. Idq; ideò, quia penitus non licet parentibus liberos suos præterire. Novell. 115. c. 3. At quod penitus & omnino non licet, id à lege est prohibitum, & si secus fiat, contra legis fit prohibitionem. arg. l. legis virtus 7. l. contra legem & l. seq. ff. de legib. Præteritio igitur hæc fit contra legis prohibitionem. Quod autem fit contra legis prohibitionem, ipso jure est nullum. l. non dubium s. C. de legib. argu. §. adfinitatis 6. junct. §. si aduersus 12. Inst. de nupt. Adhæc si ipsis jus illud, quod in parentum bonis jam habent, prius legitimō modō non admatur, ad alios transferri nequit. Jam verò præteritio non est modus tollendi juris civilis, cùm nihil disponat, eoq; nec tollat, sed tantum omittat, & non tām in faciendo, quām negligendo consistat. Quod igitur non est mutatum, cur stare prohibetur? l. sancimus 27. C. de testa. l. præcipimus 32. §. fin. C. de appell. Wesenb. ad princ. Inst. de exhered. liber. n. 4. Idq; adeò verum, ut & tacente filio testamētum eversum intelligatur. prin. Inst. de exher. liber. l. si filius 7. ff. de liber. & postum. Trent. vol. 2. disp. 11. th. 1. lit. c. c) nempe na-

pe nativitate postumi: §.postumi i. §.seq. Inst.de exher.liber. & t.
t. ff. de injust. rupt. irrit. testa. & t. C. de postum.hered.instit. qui li-
cet sic præteritus in testamento paterno, non tamen illud abi-
nitio est nullum, sicuti filio jam nato præterito. Facilè enim sic
ri potest, ut non nascatur, vel nascatur mortuus, quo casu æquè
habetur, atq; si nunquam fuisset: l. qui mortui 129. ff. de V.S. Paul.
4. recepr. sent. 9. §. 6. idem est, si contra formam humani generis
nascatur, & ad mōstrum potius vel prodigium declinet, quam
hominem. l. non sunt. 14. ff. de stat. hom. l. quod certatum 3. C. de
postum hered.inst. Paul.d.loc. §.3. Quamdiu igitur est in utero, &
spes tantum est futuri hominis, non est necesse illum institui, &
proinde testamentum interea valeat. l. 2. C. de postum.hered.inst.
Sed quamprimum natus, & spiritum tantum vitalem habuisse
visus fuerit, testamentum rumpit: d. l. 2. d. l. 3. vide supr. th. 3. lit.
b. Donell.o.comm. 13. Cujac.ad l. 7. ff. de liber. & postum. Hackelm.
disp. 6. th. 3. d) Si nimis emancipati sint præteriti. Hi enim
rescindunt testamētum paternum per bonorum possessionem
contra tabulas. l. 1. §. 6. ff. de bon. possess. cont. tab. §. emancipatos 3.
Inst.de exhe.liber. Atq; olim quidem, ubi juri civili adhuc erant
incogniti, §. emancipati 9. Inst.de hered. qua ab intest. defer. l. pro-
nunciatio 195. §. 2. ff. de V.S. nullo alio remedio illis erat prospe-
ctum, quo ad successionem paternam pervenire potuissent, ni-
si petitā bonorum possessione contra tabul. Hodie verò cùm
emancipati suis sint exæquati, § sed hec quidem 5. Inst.de exher.
liber. l. maximum vitium C. de liber.præter Nov. 115.c. 3. liberum
cis relictum creditur, an testamētum paternum, in quo nec in-
stituti, nec exhereditati, sed præteriti sunt, velint rescindere, & ita
bonorum cōtra tabulas possessionem petendo, officium Præ-
toris implorare: An verò novo illo potius remedio, quod ex
D. Justiniani Constitutionibus d. l. maximum vitiū. d. Nov. 115.c.
3. acquisiverunt, uti, & hereditatē ipsam petendo testamētum
nullum dicere. Bart.in Auth.ex causâ C. de liber.præter. Myns.ad
§.emancipatos 3. Inst.de exher.liber. Trent.vol.2. disp. 15. th. 3. lit. f.
qui

qui tamen ibidem paulò aliter distinguūt inter præteritionem
cum causâ & sine causâ factam, quod non approbare possum:
sed videatur hac de re *supr. th. 2. Diff. W esenb. ad d. §. sed hæc qui-*
dem Instit. de exhered. liber. n. 2. ibi q. Vigl. & alij. e) - princ. &
t. t. Instit. de exhered. liber. tit. ff. de liber. & postum. hered. instit.
vel exhered. tit. C. de liber. præter. & exhered. & passim alibi. Ex-
heredatio autem est hereditatis admittio: Dn. Vult. ad d. princ.
Instit. n. II. ibi q. Mynsing. n. 2. W es ad rubr. d. tit. n. 3. quâ alicui
adimitur vel absconditur, ut Paulus loquitur in l. si quis 9. §. 2. ff.
de liber. & postum. jus succedendi Jus autem aliquod abscondi
alicui nequit, nisi illud prius habuerit. Frustrà igitur extranei,
qui nihil juris habent exheredantur: sed silentio illos præteri-
tos esse sufficit. Dn. Vult. d. loc.

THESES III X.

Considerabimus autem exheredationem itidem tūm in per-
sonis, tūm in modo. Personæ sunt liberi, qui partim exheredari pos-
sunt, partim non possunt. Exheredari possunt liberijam nati a, si,
ut dictum, parentum hereditate indigni deprehendantur, ita ut
ad illos hereditatem suam parentes pervenire nolint. Exheredari
non possunt postumi b.

a) Sicut omnes liberi, sive illi sint naturales, sive legitimi:
sive sint sub potestate constituti, sive emancipati, aut aliâs po-
testati non subjecti, nullâ sexus ratione habitâ, necessariò sunt
instituendi, ut *supr. th. 4.* pluribus est ostensum: sic è contra-
rio, si parentes eos hereditate suâ indigos judicent, ita ut ad
illos hereditatem suam pervenire nolint, omnes illi necessariò
quoq; sunt exheredandi, si testamentum suum subsistere vo-
luerint. §. sed hæc quidem *5. Instit. de exhered. liber. l. maximum*
vitium C. de liber. præterit. Nov. 115. c. 3. in prin. Nam, ut antè di-
xim⁹, si nihil ipsis adimatur, utiq; juris illius, quod in bonis ha-
bent paternis, domini manebunt. Dn. Vult. ad prin. Inst. de exhe-
red. liber. n. 15. Adimendū est igitur ipsis jus quod in hereditate
habent.

habent. Jam verò nullum aliud superest remedium, quo ipsi
jus hoc adimi possit, quām exheredatio ut patet *ext ext. alleg.*
Dn. Vult. d. loc. VVesenb. ibid. num. 3. Quod si ergò testator scri-
ptos heredes ad hereditatem pervenire voluerit, necesse est, ut
prius liberis jus illud mediante exheredatione adimat, alioqui
non admittentur. Et ut paucis dicam: Omnes illi qui necessariò
instituuntur, necessariò quoq; exheredantur: & contrà, qui ne-
cessariò non instituuntur, liberè possunt præteriti, nec exhere-
datione opus est. Utrum autem exheredatio institutionem
præcedat, an sequatur, nihil interest. Ac licet legata olim ante
heredis institutionem relicta non valerent: §. ante heredis 34.
Instit. delegat. exheredatio tamen ante institutionem facta ex
rescripto D. Trajani valebat. *I. i. in pr. ff. de hered. inst. l. et si peper-*
cerit 3. §. 3. ff. de liber. & postum. I. postumi 3. §. 2. ff. de iniust. rupt.
irrit. testam. Nec id sine ratione ita est constitutum. Hoc enim
ipso illi, quibus naturali jure parentum debebatur hereditas,
prius submoventur, antequām alii heredes scribantur. *Cujac.*
ad d. l. 3. §. 2. ff. de liber. & postum. Verùm an eadem suitatem et-
iam tollat, juris est controversi? Negantium opinioni inhæ-
rendum censeo. Licet enim jus suitatis per exheredationem
aliquo modo sit in suspense, non tamen filius statim desinit esse
suus heres, sed demum cum bona ipsi per aditionem insituti
auferuntur: aliás enim nepos in locum ipsius succedendo jure
ordinario suus efficietur, & si neq; institutus neq; exheredatus
reperiatur, testamentum annihilabit. Adhæc exheredatus re-
tinet jura sacerorum, *I. vel quod 6. ff. de relig. & sumt.* item jus fa-
miliae & agnationis: *I. ult. ff. unde legit.* eiisque tutor à patre dari
potest, *I. pater 4. ff. de testam. tutel.* *I. si hereditas 10. §. 2. in fin. eod.*
cum tamentutor testamento, nisi in heredi, dari non possit.
I. i. ff. de t. st. m. tut. I. quo tutela 73. §. 1. ff. de R. J. Val. Forster 2. de
success. 18. num. 40. Guil. Forster. diss. 13. ab. 30. b) Olim posse
cum exheredati potuisse patet ex §. 1. §. sed bac quidem s. 10. 11.

D

de

de exher.liber.l.si postumus 14. ff. de liber. & postum.l. maximum
vitium C.de liber.præter. & de hoc inter omnes convenit. Sed
an hodie etiam exheredari possit, inter Dd. maximè est contro-
versum. Cum Dd. communiter statuo, exheredationem postu-
mi in universum esse sublatam, siquidem parentes liberos non
quâvis amplius ex causâ, uti antiquitus obtinebat, exheredes
in testamento suo scribere possunt, sed ex causâ ingratitudinis,
Nov. 115. cognitâ. Nulla autem illatum locum sibi in postumo
vindicare potest, utpote qui nondum natus, ideoque necullo
modo ingratus in testatorem existere potest. Ubi igitur nulla
causa, ibi nec exheredatio amplius locum habere poterit. Cu-
jac.ad l. 4. ff. de liber. & postum. Clar. §. testamentum quest. 41. in
fin. Dn. Vult. ad §. 1. Instit. de exhered. liber. num. 16. ibi q. W esenb.
num. 13. Heig. nu. 8. Myusing. nu. 9. & seqq. Schneid. ad §. tam au-
tem Instit. de inoffic. testam. Gotbofr. ad Nov. 115. c. 3. in prin. & ad
d. l. si postumus 14. Trent. vol. 1. disp. 13. thes. 2. lit. a. Hackelm. disp. 6.
th. 4. lit. a. Guil. Forster. disp. 12. th. 19. Diss. Duar. ad tit. de inoffic.
testam. c. 6. Donell. 6. comm. 13. & in Auth. ex causâ C.de liber.præ-
ter. Alciat. 4 paradox. 10. Connan. 9. comm. 10. num. 5. Vasq. 3. illust.
contr. 106. num. 14. Pac. cent. 5. quest. 86. Bocer. class. s. disp. 26. th. 33.
Arum. exerc. 10. th. 6.

THESIS IX.

Modus exheredandi consistit tûm in qualitate, tûm in quan-
titate. Qualitatem exheredationis spectamus partim in testato-
re, partim in herede insituto. In testatore, quatenus ab eo quatuor
illa requisita exheredationis sunt observata, quorum 1. est, ut
exheredatio purè sit facta a: 2. ut facias sit nominativus b: 3.
ut ex causâ, Novell. 115. cognitâ c: 4. ut causa testamento sit in-
serta d. In herede, quatenus causa illa testamento inserta, ab eo
dem sit probata e, quod in exheredatum cadat. Quantitas spe-
statur in eo, an exheredatio à totâ hereditate sit facta f.

a) l. 3. §. 1. ff. de liber. & postum. l. si quis 68. in fi. ff. de hered. inst. L
sed sub

Sed sub condicione 18. ff. de bon. possess. cont. tab. l. i. §. 3. ff. si vent. in
possess. mitt. Cuj. ad d. l. 3. §. 1. Mynsing. ad rubr. Inst. de exher. liber.
nu. 3. Treut. vol. I. disp. 13. th. 10. lit. b. Si igitur sub conditione facta
fuerit, testamentū ipso jure erit nullum. Sunt tamen casus, qui-
bus & sub cōditione exheredatio facta subsistit. Prior est in po-
stumo, qui ante constitutionem Novell. 115. sub conditione et-
iam exheredari potuit : l. i. §. sed & si sub conditione s. ff. de vent.
in possess. mitten. dummodò antequam natus fuerit, veletiam
cum nasceretur, conditio extet. Myns. d. loc. Tempus enim
ante nativitatem hīc non attenditur, cùm de favore ipsius non
agatur. l. qui in utero 7. ff. de stat. homin. Altercasus est, quando
pater filium, sub casuali vel mixtā conditione institutum, sub
contrariā conditione exheredavit, quo casu exheredatio valet.
l. si pater 4. C. de instit. & substit. l. jam dubitari 86. ff. de hered. in-
stit. Cuj ac. add. l. 3. ff. de liber. & postum. Mynsing. d. loc. Donell. 6.
comm. 12. b) prin. Inst. de exher. liber. §. sed hæc quidem s. eod. l.
1. l. 2. ff. de liber. & postum. l. maximum vitium. C. de liber. præter.
Nov. 115. c. 3. Olim quidem necesse non erat, ut omnes indistin-
ctè liberi nominatim exheredarentur: sed sufficiebat, filium in
potestate constitutum nominatim exheredem factum esse: d.
prin. Inst. de exher. liber. Ulpian. in fragm. tit. 23. § filius 16. Caj.
lib. 2. Inst. tit. 3. in prin. Reliqui, sui etiam heredes, utriusq; se-
xus, sive illi sint nati, sive postumi inter ceteros exheredari po-
terant. d. prin. & §. 1. inst. de exher. liber. Ulpian. in fragm. d. §. fi-
lius 16. & seqq. Caj. Inst. d. tit. §. 1. & seqq. Sed hæc sunt correcta
per constitutionem Justiniani, cuius meminit in d. §. sed hæc
quidem s. d. l. maximum vitium d. Nov. 115. c. 3. & hodie omnes
indistinctè liberi, modò testatori futuri sint sui heredes, nomi-
natim sunt exheredandi, nisi testator testamentum suum an-
nihilari voluerit. Quibus autem verbis exheredatio fiat, nihil
interest, dum modò constet, quem pater exheredatum velit. l.
nominatim 2. l. seq. ff. de liber. & postum. Solus miles liberos,

quos habere se non ignorabat , silentio præterire potest : & hoc ejus silentium est loco exheredationis nominatum factæ . §. sed si 6. Institut. de exher. liber. l. sicut 9. l. seq. C. de testam. milit. Dn. Vult. add. § sed si 6. Unde liberis militis, scienter præteritis, nullum remedium relictum creditur, quo testamentum paternum impugnare queant , ita ut nec illud nullum dicere possint, nec bonorum possessionem contra tabul. petere: arg. l. non putavit 8. ff. de bonor. poss cont. tabul. imò nec in officiosi agere, cùm testamentum militis in officiosi querelæ non subjeciat. l. Papinianus 8 §. si quis 4. l. si instituta 27. § de in officioso 2. ff. de in offic. testam. l. testamentum 24. C. eod. Dn. Vult. ad d. §. sed si 6. in fin. ibid. Vigl. Bocer. de jur. bellic. 22. Arum. exerc. 10. thes. 13. Hackelm. diss. 6. th. 1. lit. b. & i. Fachin. 6. bontr. 74. Diss. Dd. comm. per Novell. 115. Bart. in Auth. ex causa C. delib. prater. Clar. §. testamentum quest. 40. c) d. Nov. 115. c. 3. quarum quatuordecim Olim quidem itidem non nisi meritis de causis exheredatio fieri poterat: l. cum ratio 7. ff. de bon. damnat. sed et non erant certæ, verum centum virorum arbitrio permisæ , quarum aliquæ nec dignæ ad ingratitudinem erant, aliquæ, cùm essent dignæ, prætermissee. Quod cùm animadverteret Justinianus, huic etiam malo obviare ire cupiens, sancivit in d. Novell. 115. ut præter illas causas ingratitudinis, quas nominatum præsente lege comprehendit, nulli licet ex aliâ lege ingratitudinis causas opponere, nisi quæ constitutionis hujus serie continerentur. Mirum igitur, quod Interpp contra mentem Justiniani, qui disertè prohibet alias ingratitudinis causas, præter quatuordecim relatas, admitti, extensionem concedunt, cùm tam in odiosis & pœnalibus extensio licita non sit, quamvis adem, vel etiam major sit ratio, c. odi a de R. J. in 6. & ob similes vel maiores causas, quæ in d. Novell. expressæ sunt, exhereditationem fieri posse contendunt. Atq; ita statuo cum Cujac. ad Novell. 18. Donell. 6. comm. 12. in fin. Connan. 9. commen. 10. num. 6. Dn. Vult.

ad

ad prin. Instit. de ius offic. testam. num. 13. & seq. Vigl. ad §. fin. Instit.
de exher. liber. Borch. de feud. c. 8. n. 132. Sonsb. de feud. p. 12. nu. 51.
Trent. vol. 1. disp. 13. th. 8. lit. c. Arum. exercit. 10. th. 3. Bronch. cent. 3.
assert. 26. Guil. Forster. disp. 12. th. 18. Diff. Sichar. in Auth. non licet
C. de liber. præt. n. 7. Wef. in par. ff. de liber. & postum. num. 5. Heig.
ad §. fin. Instit. de exher. liber. nu. 14. Schneid. ad prin. Instit. d. tit. n.
14. Fach. 6. controv. 78. Speckh. cent. 1. q. 96. Hackel. disp. 6. th. 10. lit.
c. Oleman. disp. 15. n. 16. Sed hīc quāri solet, an justa etiam exhe-
redandi sit causa, si filius patris consensum in contrahendis nu-
ptiis adhibere neglexerit? Negantium sententia mihi arridet,
& filium ideo exheredatione notari non posse puto. Hanc ce-
nū exheredationis causam in d. Novell. 115. à Justinianorela-
tam non reperio. Filiam quidem ob neglectum patris consen-
sum in contrahendo matrimonio exheredari posse lubens a-
gnosco. d. Nov. 115. c. 3. §. si alicui u. v. si verò usq;. Verūm quod ibi
de filiā est sancitum, illud in materiā hac odiosā ad filium ex-
tendi nequit, siquidem inter filium & filiam, quoad nuptias
contrahendas, magna est differentia. Cum igitur hac de re in
d. Novell. 115. nihil sit cautum, nec illi repugnantē hoc est infe-
rendum. Heig. ad prin. Instit. de nupt. num. 29. Hotom. ill. quest. 9.
in fin. Wurmbs. 1. præct. obser. tit. 39. obseru. 19. Trent. vol. 2. disp. 6.
th. 5. lit. c. Fachin. 3. contr. 44. Bronch. cent. 3. affer. 2. Diff. Arum.
exerc. 2. th. 11. lit. b. El. Robert. disp. 2. th. 6. lit. b. Nec sufficiens ex-
heredandi causa est, quod filius voluit. Voluntas enim illa filii
adversatur dispositioni legis, quæ vult, filium non ob nudam
ipsius voluntatem, sed ob ingratitudinem erga parentem ex-
heredari. d. Novell. 115. c. 3. in prin. Voluntas autem legis hac in-
re præfertur voluntati hominis. l. nemo potest ss ff. de legat. 1. Go-
mez. 1. variar. resol. II. nu. 14. Trent. vol. 1. disp. 13. th. 9. lit. a. Arum.
exerc. 10. th. 4. Diff. Bartol. ad l. 35. §. & generaliter 2. C. de ius offic.
testam. Sicut nec illa est admittenda, quod filius propriā manu
sciptum exheredeā scripserit, cū & hīc voluntas hominis

voluntati legis sit contraria. Vsq. 3. illustr. controv. 106. num 22.
Treat. Arum. d. loc. d) d. Novell. 115. c. 3. Auth. non licet C. de
liber. præter. Exheredatio enim sine clogio est nulla. Cujac. ad l.
4 ff. de liber. & postum. Ideoq; nec audiendus est heres, licet cau-
sam exheredationis à testatore omissam, nec testamento inser-
tam, probare paratus sit; cùm lex conjunctim requirat, ut &
exheredationis causa testamento inseratur, & ab herede pro-
betur. Unum igitur seorsim positum sufficere non poterit. Ad-
hæc si testator injuriā conticuit, remisisse eam intelligitur. arg.
L. omnimodo 30. v. nam si nullam C. de in offic. test. l. ult. C. de revoc.
don. l. in ipsius. C. fam. ercisc. Covar. ad c. Raynuttius de test. nu. 7.
Fact. 6. contr. 76. Treat. d. disp. 13. th. 10. lit. e. e) d. Nov. 115. c. 3. Auth.
non licet C. de lib. præt. Olim sufficiebat, justam exheredationis
causam à parentibus testamento esse insertam, nec opus erat,
ut ab herede probaretur: sed ipsum parentis testimonium ad
ingratitudinē probandam erat sufficiens, cùm parens non præ-
sumeretur filio odio ipsius aliquid affingere: nisi liberi, de inof-
ficio quo querelam contra testamentum paternum moventes,
probarent, quod obsequium debitum jugiter, prout ipsius na-
turæ religio flagitabat adhibuerint. l. liberi 28. C. de in offic. test. l.
nam & his s. §. 1. ff. eod. Verum hodie hæc sunt immunitata per d.
Nov. 115. c. 3. nec amplius filius iniquè se exheredatū esse ostendere cogitur;
sed heres institutus causam testamento insertam
probare compellitur: quam si probare nequit, testamentum
rescinditur, & ita hereditatē filio, iniquè exheredato restituere
cogitur. Dn. Vult. ad §. 1. Inst. de exhered. liber. in fi. VVef. ad pr. inst.
de in offic. testam. nu. 2. f) Quod si non à totâ hereditate exhe-
redatio facta fuerit, sed à parte aliqua hereditatis, aut à re certâ,
exheredatio non valebit. l. cum quidam 19. ff. de liber. & postum.
Duar. de ration. exhered. c. 3. Connan. 10. commen. 2. nu. 13. Treat.
vol. 1. disp. 13. th. 10. lit. c. Ac licet in re certâ institutus, detracta
re cœcta mentione purè institutus intelligatur: l. 1. §. si ex fundo
4 ff. de

4. ff. de hered. instit. idem tamen in exheredato non obtinet cum
diversa ibi militet ratio. Institutio enim legum benignitate fo-
vetur: exheredatio autem, tanquam odiosa, & liberis suum
auferens, omni prorsus auxilio indigna putatur. d. l. cum qui-
dam 19. Vel etiam, quam is, qui in parte aliquâ fundi est, in toto
est fundo, & totum illum occupat, si nemo cum eo sit alius: ita
qui in parte aliquâ hereditatis est, in totâ est hereditate, si solus
sit, cum pro parte testatus, pro parte intestatus testator decede-
re nequeat. I. jus nostrum 7. ff. de R. J. §. hereditas 7. Instit. de hered.
Instit. At in exheredatione ratio est longè diversissima. Nec e-
nim qui à parte fundi ejctus est, à toto fundo est ejctus: ita
nec exheredatus à parte hereditatis, à tota hereditate exclu-
sus est censendus: Sed qui à triente est exheredatus, à besse præ-
teritus censetur: Filio autem præterito testamentum est inuti-
le. I. inter vetera 30. ff. de liber. & postum. Connan. d. loc.

THEISIS X.

Quod si vel unum prædictorum à testatore non fuerit obser-
vatum, utputa, si non pure facta fuerit exheredatio, sed sub con-
ditione; si non nominativm, sed inter ceteros: Si non à toto aſſe, sed
à parte tantum hereditatis fuerit facta: sicut Novella 115. sit
incognita: si testamento non inserta: testamentum est ipso jure
nullum a. Si vero causa testamento inserta ab herede probare
non possit, rescinditur testamentum per querelam in officiosi b.
Rescinditur tamen non quoad omnia, sed saltem quoad institu-
tionem, reliquis manentibus salvis c.

a) idq; propter formam, à lege præscriptam, non servatam.
Quod enim fit cōtra p̄t̄scriptum legis, id ipso jure est nullum:
I. non dubium s. C. de legib. nec ulla rescissione opus est. Myn-
sing. ad prin. Instit. de inoffic. testam. num. 8. Licet autem testa-
mentum, in quo filius non ritè est exheredatus, ipso jure nul-
lum esse dicatur, sicut & filio præterito: non tamen ita nul-
lum est, ut quoad omnia corruat, nec legata, fideicommissa,

liber-

libertates, tutorum dationes, ejusq; generis alia ex illo debeantur : sed tantum quoad institutionem : *Authentic. ex causâ C. de liber. præterit. Novell. 115. c. 3. circa fin.* cùm Imperatori in d. *Novell. 115.* propositum tantum fuerit , præteritionis & exheredationis injuriam à liberis auferre. Jam verò his tantum injuria sit quoad institutionem , non etiam quoad cetera. Illa igitur , sive sint legata , sive fideicomissa , sive quæcunque alia , legibus nominari concessa , filius, qui testamentum paternum annihilavit , præstare tenebitur. *Duar. ad tit. ff. de injust. rupt. irrit. testam. Donell. add. Aut. ex causâ C. de liber. præterit. num. 7. & 8. Bronch. cent. 3. assert. 29. Arum. exercit. 10. th. 2. Gnil. Förster. disp. 12. th. 17. Diss. Cujac. in l. filio 17. ff. de injust. rupt. irrit. testam. in l. 4. ff. de liber. & postum. & in Novell. 18. Wessenb. ad §. 6. Instit. de exhered. liber. num. 6. Alciat. 4. parerg. 9. El. Robert. disp. 11. coron. 2. b) Schneid. ad prin. Instit. de inoffic. testam. num. 10. & seqq. ibi j. Mynsing. num. 8. Clar. §. testamentum quæst. 41. Treut. vol. 1. disp. 13. th. 1. lit. f. Hic enim nullitati locus non est , cùm defectus hic formam testamenti non concernat, sed omnia ritè , ac secundum formam à legibus prescriptam , sint peracta : idcoque nec ullum remedium ordinarium ab intestato venturis concessum est , quo ad hereditatem sibi debitam pervenire possint. Necesse igitur est ad extraordinarium aliquod configere , & testamentum , tanquam iniquè & contra pietatis officium factum , accusare : *Dn. Vult. ad princ. Instit. de inoffic. testam. num. 1.* & hoc dicitur querela inofficiosi : *l. postumus 6. §. 2. in fin. l. Papinianus 8. l. nihil interest 12. §. 2. & passim ff. de inoffic. testam.* item accusatio de inofficio testamento : *l. in arenam 11. C. eod. vel petitio hereditatis de inofficio l. si quis filium 34. C. eod.* A quonam verò jure profecta sit, inter Dd. maximè est controversum. Alii enim juri civili scripto eam adscribunt, & ex lege Gliciā originem suam trahere autumant, cùm testamentū rescindat, *l. postumus 6. §. 1. l. qui repudiantis 17. §. 1. ff. de inoffic.**

de inoffic. testa. l. cum duobus 13. C. eod. quod jus prætorium non
potest. Cujac. 2. obser. 21. & 3. obser. 8. & obser. 14. VVesenb. in par.
ff. de inoffic. testam. nu. 3. & ad rubr. Instit. eod. Heig. ad §. fin. Inst.
d.t. num. 2. Trent. vol. 1. disp. 13. th. 1. lit. d. Alii neq; juris civilis,
neq; prætorii illam esse contendunt, sed constitutionibus Prin-
cipum quorundam introductam. Duar. ad tit. ff. de inoffic. test.
Aliis placet, ex utroq; jure tam civili quam prætorio querelam
hanc descendisse. Vigl. ad §. tam autem 2. Instit. de inoffic. testam.
nu. 6. & ad §. liberis autem 6. Instit. de pupill. substit. num. 7. Ha-
eckel. disp. 6. th. 1. lit. g. Alii deniq; juri non scripto eam acceptam
ferunt, cum neque civili neque prætorio jure introducta dicatur : l. non putavit 8. in prin. ff. de bon. possess. contr. tab. quod an
defendi possit, faciam periculum. Cœperunt enim primò ho-
mines sine jure certo apud judices de testamentis inofficiosis
queri: qua querela admissa testamenta quoque rescindi cœpe-
runt, teste Val. Max. lib. 7. c. 7. donec tandem legibus & consti-
tutionibus idem est confirmatum, ut & videre est in l. circa
inofficiosi 24. l. 1. l. nam & his 5. ff. de inoffic. testam. Don. 19. comm.
4. Arum. exercit. 10. th. 10. Guil. Forst. disp. 13. th. 19. Atq; hæc in-
officiosi querela in linea tam recta quam transversali locum ha-
bet. Si enim ritè exhereditatio facta sit; causa tamen testamento
inserta ab herede probari nequeat, nullum aliud liberis vel pa-
rentibus superest remedium, quam de inofficio quo querela. Go-
mez. 1. variar. resolut. c. II. lit. h. Duar. ad tit. ff. de inoffic. testam. c.
3. circa fin. Donell. 6. commen. 13. & ad Anth. ex causâ C. de liber.
præterit. In transversali autem linea solis fratribus & sororibus
consanguineis querela competit l. 1. ff. de inoffic. testam. l. fratres
27. C. eod. & tum demum locum habet, si turpes personæ sint
institutæ. §. 1. Instit. de inoffic. testam. l. fratris 21. l. fratres 27. C. eod.
Connan. 9. commen. 9. n. 5. Sed hic quereli solet, an spurio instituto
locus sit querelæ? Negantium sententia de jure videtur verior,
cum spurius turpis persona non sit, & ne facti quidem infamia

E

labo-

laboret: Infamibus enim dignitatum portare non patent. l.2.C.
de dignit. Spurij autem ad dignitates admittuntur, modò re &
vitâ honesti sint, propriisq; virtutibus decorentur: l. generaliter
3. §. spurios 2. l. spury 6. in prin. ff. de decurion. c. nunquam distinct.
56. cùm dignitas ejus, qui nihil admisit, non sit impedienda. d.l.
spury 6. in princ. Paleot. in tract. de spur. c. 55. Hartm. Pistor. lib. 1. q.
30. Thoming. in decis. illustr. q. 48. n. 20. & seqq. Menoch. 2. arbitr.
jud. quæst. cas. 454. nu. 17. Heig. ad §. penult. Inst. de nupt. n. 12. Bo-
cer. class. 5. disput. 6. th. 76. Bronch. cent. 1. miscell. controv. assert. 22.
Diss. Gomez. 1. variar. resolut. II. nu. 38. Tiraq. de nobilit. c. 15. Myns.
cent. 4. obs. 31. Geil. 2. observ. 88. Tessaur. decis. 126. Speck. cent. 1. q. 41.
n. 10. Obtinent igitur in querelâ inofficiosi primum locum li-
beri. §. 1. Inst. de inoffic. testam. l. 1. l. 3. l. 5. l. 27. §. 3. ff. eod. His defici-
entibus admittuntur parentes d. §. 1. d. l. 1. l. pater 14. l. nam et si 15.
l. adversus 30. ff. de inoffic. testam. Deniq; fratres etiam inofficiosi
agere poterunt. d. §. 1. d. l. 1. l. fratri 21. l. fratres 27. C. de inoff. testa.
Atq; ita quoad inofficiosi querelam parentes præferuntur fra-
tribus. Cùm autem pater filium per inofficiosi querelam inte-
testatum fecerit, l. postumus 6. §. 1. ff. de inoff. test. Dn. Vult. ad priu.
Inst. de inoffi. testa. n. 9. & fratres defuncti unà cù patre ad succes-
sionem ab intestato vocentur: Nov. 118. c. 2. non immerito quæ-
ritur, si parens filium ita intestatum fecerit, an frater unà cum
patre ad defuncti fratri hereditatem admitti debeat? Negati-
vam propugnantibus ad stipulor, cùm beneficium ultra men-
tem legis in ejus fraudem extendi non debeat. Fratribus enim
turpibus personis institutis ad inofficiosi querelam aditus de-
num patet, & ad fratri successionem unà cum parentibus
vocantur, si intestatus frater fuerit defunctus. Hoc autem casu
decessit testatus, cùm testamentum ejus valuerit, & effectum
fuerit sortitū: mansissetq; testatus, nisi querela instituta fuisset.
Dn. Vult. ad d. prin. nu. 9. Vig!. ad §.: In 2. de inoff. testam. Trent. d.
dispp. 13. th. 4. lit. d. Atque hinc etiam decisio petenda est illius
quæstio-

quæstionis : an fratrū filii cum patruis succedant, patruo per
querelam intestato facto ? Eādem enim ratione, quā parentes
excludunt fratres, patruos quoq; fratrum filios excludere ju-
ris est manifesti, cūm hi ne quidem ad inofficiosi querelam ad-
mittantur. *Dn. Vult. Vigl. Treut. d. loc.* Quamvis autem liberi
non amplius probare teneantur, quod injustè sint exhereditati:
nihilominus tamen querela hodie etiam eo colore est propo-
nenda, quasi testator sanæ mentis non fuerit, cūm testamētū
conderet. *Vigl. ad §. 1. Inst. de inoffic. test. n. 2. Myns. ad prin. Inst. de*
inoffi. testam. Dn. Vult. ibid. n. II. Wesenb. n. I. Hackelm. disp. 6. th. 7.
lit. c. Atque eadem cum hereditatis petitione in uno eodem q̄
libello cumulari potest. l. 1. l. filiam 15. l. si quis filium 34. C. de inoff.
testam. l. qui repudiantis 17. l. qui de inofficio 20. ff. eod. Zas. ad d.
l. 20. Mynsing. ad prin. Inst. d. tit. c) *Novell. 115. c. 3. Auth. excau-*
sā C. delib. præterit. Olim querela comprobata testamentum
in totum evacuabat, ut res prorsus ad causam intestati rediret.
l. Papinianus 8. §. si ex causā 16. l. Titia 13. l. si sub hac 26. l. cum ma-
ter 28. ff. de inoff. testam. Sed hæc per d. Nov. 115. c. 3. sunt immu-
tata: & sicut testamentum ex causa præteritionis & exhereda-
tionis, non ritè factæ, non nisi quoad institutionem vitiatur: ita
& per inofficiosi querelam infirmatum, non nisi cā parte inof-
ficiosum creditur. Legata igitur, fideicommissa, tutorum da-
tiones, & si quæ alia legibus nominari concessa, quin firma per-
maneant, & à filio iniquè exheredato præstanta veniant,
non est quod dubitemus. Nunc rivos claudio, &
in eo, à quo incepit finio.

Δόξα τῷ Θεῷ.

F I N I S.

Dissert. jur. civ. 514, 45